

gældende Kommune skal skaffe sig, og afhænger i hvert enkelt Tilfælde af de paa-gældende Skatteyderes Skatteevne. Det hævdes, at de Mænd, der oppebærer Tantième eller Bestyrelsesvederlag af Aktieselskaber eller lignende, staar i et meget løst Forhold til den Kommune, hvori Virksomheden ligger, men Pointen i Sagen er dette, at de Beløb, der modtages i Tantième eller Vederlag som Bestyrelsesmedlem, flyder af en Virksomhed, som nyder godt af Erhvervskommunens praktiske Foranstaltninger, og som paa-lægger vedkommende Kommune en Række af Byrder. Erhvervskommunen har derfor ogsaa Krav paa sin Andel af disse Indtægter. Men i øvrigt vedkommer denne Sag jo ikke i og for sig Bykommunerne og de saakaldte Skattely alene. Den løser jo ogsaa Spørgsmaalet for adskillige Landkommuners Vedkommende, idet mange Landkommuner maa undvære Skattebeløb f. Eks. af Godsejere, som har deres Ejendomme liggende i en anden Kommune end den, hvori de bor.

Det foreliggende Lovforslag er ikke godt og tilfredsstillende os, som sagt, ikke. Men paa et Tidspunkt som dette, da Rigsdagen snart skal slutte sit Arbejde, maa vi overføre et Forslag, som det er en Nødvendighed at faa gennemført, sely om Forslaget maaske er beklageligt eller vil medføre Vanskelighed for en enkelt Kommune som f. Eks. Frederiksberg, tage praktisk og taktisk paa Sagen. Vi er, som sagt, ikke tilfredse med Lovforslaget, som det ændredes ved anden Behandling i Landstinget, men vi er rede til at tage det i en Skikkelse, hvori der er Mulighed for at føre det igennem begge Rigsdagens Ting i indeværende Samling. Stillingen i Landstinget viser jo tydeligt, hvilke Vanskeligheder der ligger i Vejen for dette Lovforslag. Naar den fungerende Ordfører i det andet høje Ting ved Sagens anden Behandling maatte sige, at han egentlig ikke stillede disse Ændringsforslag, fordi han ønskede dem gennemført, men fordi det var det bedste, der overhovedet kunde gennemføres under de foreliggende Forhold, viser det jo tydeligt, hvor nødvendigt det er at resignere fra de forskellige Sider og søge at finde en Ordning, som kan tilvejebringes ved Tilslutning fra alle Sider. Men som Forslaget foreligger efter den endelige Vedtagelse i det høje Landsting, er det i betydelig Grad forringet og er aldeles utilfredsstillende. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale at tiltræde Henstillingen fra den højtærede Indenrigs-

minister om at søge Lovforslaget ført tilbage til den Skikkelse, som det fik ved Afstemningen ved anden Behandling i Landstinget, for derved om muligt at faa Forslaget forbedret og faa det gennemført i indeværende Samling. Hvad angaar Enkeltheder i Lovforslaget, skal jeg henholde mig til de Udtalelser, som den højtærede Indenrigsminister har fremsat.

Wulff: Som bekendt var dette Lovforslag paa Dagsordenen for Mødet i Gaar. Det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen), som paa mit Partis Vegne skulde tale, fik da med adskillig Møje et vigtigt Kommissionsmøde, i hvilket han skulde deltage, udsat til i Dag, men nu hændte altsaa det, at Sagen udgik af Dagsordenen i Gaar, og det, som han i bedste Hensigt gjorde i Gaar, hindrer ham altsaa i at være til Stede her i Dag. Jeg skal paa hans Vegne tage Ordet, men netop da det er paa en andens Vegne, skal jeg afholde mig fra at komme ind paa de meget vigtige Enkeltheder, det drejer sig om i denne Sag, og nøjes med i ganske faa Ord at sige, hvordan vor Stilling er til Lovforslaget. Vi vil kunne acceptere det i den Skikkelse, det har faaet i Landstinget, uagtet vi finder, at Lovforslaget paa flere Punkter egentlig ikke er tilfredsstillende; bl. a. kunde vi ønske visse Bestemmelser indsat til Gavn for Opholdskommunen. Derom vil der imidlertid fra vor Side blive forhandlet i Udvalget; vi vil selvfølgelig være med til at arbejde paa at faa Lovforslaget gennemført i denne Samling i den bedst mulige Skikkelse, vi haaber, det skal blive i en saadan Skikkelse, at vi kan give det vore Stemmer.

Der er dog en Ting, jeg føler mig fristet til at sige i Anledning af det ærede Medlem fra Silkeborgs (Jacob Christensen) Udtalelser med Hensyn til Frederiksberg. Det ærede Medlem ønskede, at ligesom det saa ofte hedder om en Lov, at den ikke gælder for Færøerne, skulde det foreliggende Lovforslag, hvis det bliver ophøjet til Lov, gælde alle andre Steder end paa Frederiksberg. Jeg vil dertil sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem, som jeg vist ikke med Urette kan tillægge Begjæring baade for Frihed og for kommunalt Selvstyre, er kommet til selv at falde i den Grav, han havde gravet for andre, idet hans Ord kommer til at betyde: Frihed og kommunalt Selvstyre bør gælde alle andre Steder end paa Frederiksberg.

Wilmann: Det foreliggende Lovforslag er jo et Forsøg paa at skifte Sol og Vind.